

drer linje, vil et flertal skære i licensmidlerne. At det ikke skete, var jo fint nok. Det skyldtes så, at vi andre var der, og at – om jeg så må sige – den trussel ikke blev ført ud i livet. Men i det øjeblik, nyhedsdirektøren får den trussel, må hun da opfatte det som en ganske seriøs melding.

Hvis det havde været i dag eller i morgen eller for 3 år siden, havde det været ligegyldigt, men det var jo midt under medieforligsforhandlingerne, hvor der var en reel mulighed for, at et flertal kunne skære i licensmidlerne. Det var altså ikke en tom trussel. Er det ikke pression?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg er nødt til at gentage: Jeg kender overhovedet ikke noget til, at der skulle være kommet sådanne udtalelser. De påstande må stå aldeles for hr. Holger K. Niensens egen regning. Og jeg må klart afvise, at der – som hr. Holger K. Nielsen siger – skulle være kommet en melding fra regeringen. Det er i hvert fald ikke noget, jeg har været involveret i. Jeg kender simpelt hen intet til det. Så det må stå fuldstændig for hr. Holger K. Niensens egen regning.

Man skal ikke komme med den slags påstande, uden at man så også er i stand til at dokumentere dem. Og jeg kan i hvert fald rolig fastslå, at der aldeles ikke er truffet nogen beslutning om eller kommet nogen melding fra regeringen om sådan et forsøg på trusler eller pression, eller hvad hr. Holger K. Nielsen nu vil kalde det.

Formanden:

Så er det hr. Mogens Jensen for et sidste spørgsmål.

Mogens Jensen (S):

Jeg tror, det må være temmelig mærkeligt for befolkningen, når det vrimler med eksempler på ministre og repræsentanter fra regeringen, der forsøger at påvirke Danmarks Radio, true, udøve pression, at opleve en statsminister, der siger, at det ikke betyder noget, og at han ikke har kendskab til det, selv om det ene eksempel efter det andet kan dokumenteres. Er det så ikke statsministerens opgave at prøve at grave ned i den her sag og få standset den her trafik? For den er der jo ingen der kan være tjent med.

Jeg vil gerne spørge statsministeren, om det ikke er sådan, at man med de udtalelser, statsministeren er kommet med her i dag og også sidste onsdag, har åbnet en helt ny standard for, hvad

der kan lade sig gøre, nemlig at ministre rent faktisk fremover – sådan som jeg ser det – har lov til at ringe til bestyrelsesformænd for statslige medieinstitutioner og kulturinstitutioner og give dem skideballe, fortælle dem, hvordan de skal drive deres faglige virksomhed, uden at det åbenbart har statsministerens interesse, sådan at statsministeren rent faktisk accepterer, at den adfærd er mulig.

Kl. 13.55

Jeg vil gerne spørge, hvorfor statsministeren er så dumstædig, at han ikke logisk og konsekvent siger: Det her – den mail, den type henvendelser – er en fejl; det var en fejl af kulturministeren, og det bør ikke ske igen.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nu taler hr. Mogens Jensen om, at der skulle være tale om en ny standard. Christian Nissen har jo oven i købet skrevet i sin bog, at o.k. da, han har været udsat for mange ting i tidens løb, bl.a. fra socialdemokratiske ministre, og han skriver:

Der kom tit sure miner eller beskyldninger for ubalanceret journalistik. Det kunne være ved en reception, i pausen under en teaterforestilling, eller hvor man nu render ind i hinanden. Jeg fik mange sådanne reaktioner, da vi i de første år af min tid i Danmarks Radio sendte en række dokumentarprogrammer, som afslørede kritisable forhold i fagbevægelsen og dens forgreninger i diverse kooperative aktiviteter i boligelskaber og ligkistemagasiner.

Så der var altså nogle socialdemokrater, der havde fat i ham dengang. Og David Trads, tidligere nyhedsredaktør på Danmarks Radio, sagde den 17. marts:

Da jeg i efteråret 2000 under euroafstemningen var indenlandsredaktør, blev jeg gentagne gange opsøgt eller ringet op af socialdemokratiske og radikale ministre, som var rasende over, at Radioavisen næsten hver morgen kunne berette om en ny rutsjetur for euroen over for dollaren. Det gavnede ikke jaet, lod de forstå.

Så jeg tror, hr. Mogens Jensen skal være meget, meget forsigtig med at tale om en ny standard. Her er altså eksempler på, hvad socialdemokratiske ministre har gjort, og jeg fortænk dem da ikke i, at de har givet udtryk for deres holdninger, men det er da ikke det samme som at forsøge at lægge pression.

Hermed sluttede spørgsmålet.